

Projekt-Stopy Lužických Srbů v našem regionu

Lužických Srbů je velice málo

Nejdříve se na snížení jejich počtu podepsala 30. letá válka – v té době jich zhruba polovina zahynula

Počátkem 19. století jich bylo více než čtvrt milionu, dnes je jejich počet odhadován na pouhých

Naše tři projektové dny se týkaly Lužických Srbů. Nejprve jsme si oblast Lužice přiblížily prezentacemi, které jsme samy připravovaly. Druhý projektový den patřil Bjarnatu Krawci a jeho dceři Hance Krawcec. A třetí den jsme si mohly promluvit se Srbkami osobně, neboť nám pan Hrabal z Městské knihovny domluvil schůzku. Byly to neobyčejné projektové dny se zajímavou tematikou.

Netradiční zvyky:

Tlučení kohouta je tradice spojená se zakončením žnít v Dolní Lužici. Dnes se provádí pouze symbolicky. V minulosti však muži chytali a utloukali kohouta cepem.

Dalším ze žňových obyčejů je **strhávání kohouta**. Mladíci projíždějí dřevěnou bránou a snaží se urvat zavěšenému mrtvému kohoutovi hlavu. Proč zrovna kohout? Věřilo se ve schopnost zvířat ovlivňovat žně.

Velikonoční jízda:

Kořeny sahají pravděpodobně až do předkřesťanské doby. Věřilo se, že obcházení polnosti má moc ochránit mladou setbu před zlými silami. V obcích, jimiž muži projíždějí, zpívají písně zvěstující Kristovo zmrtvýchvstání. Mezi vesnicemi se pak během jízdy modlí růženec nebo litanii. Jezdci jsou svátečně oblečení a také koně jsou bohatě vyzdobeni. Typický je mimo jiné osobitý postroj a pestré stuhy zapletené do ohonu. Pokud je stuha černá, je znamením smutku v jezdcově rodině. Dříve než se vydají na cestu do sousední farnosti, objedou velikonoční jezdcí, neboli „křížáci“, třikrát kostel a hřbitov ve své farní obci, kde se shromáždili. Především během této doby zvěstují Vzkříšení a modlí se za zemřelé. Ten, kdo se jízdy účastní poprvé, má na prsou připevněný myrtový věneček. Koně jedou vždy 2 vedle sebe a musí nejen vypadat stejně, ale být i stejně ozdobeni.